

III. felvonás

A Sith Aranykora

9. fejezet

Két kor küszöbén

Rya meredten, üveges tekintettel bámulta az úrnél is sötétebb bestiát. Túlélte a becsapódást, akárcsak a többiek – elég szívós egy helyiség ez, ahogy képest, hogy eredetileg valamiféle obszervatóriumnak készült. S mégis, a lányt szinte alig érdekelte az egész, ő csak a fekete titánt figyelte. Rengetegszer látta már az álmaiban, a furcsa látomásaiban, sőt, még a Demachus fedélzetén is találkozott vele egyszer – ott lapult a jelenések közt. Lám, most érkezett a pillanat, bár nem pont úgy történtek az események, mint az eredetileg látta. Változott az idősí, változtak az események.

- Mi a fene történt má' megint – tápázkodott fel a földről Dural mester. Érdekes módon senkinek sem tűnt fel, hogy itt van, hamar körülnézett, hogy mégis miért lehet ez. – Remek, főbossz kicsinálva – állapította meg a férfi, nagyon megkönnyebbült. Rya, Syrus és Hawk még mindig nem vették észre.

A Demetreus roppant hajótestét nézték, aztán egy fehér villanás, s mind eltűntek.

- He? Beszívtam volna? – vakarta a fejét a Kalapos.

- Üdvözlöm önöket a Demetreus fedélzetén! – köszöntötte őket egy sárga szemű, idős, ám mégsem olyan rettenetesen öregnek látszó férfi. A három kalandor csak lesett, aztán össze-vissza tekintettek. Sietve felmérték a különös, fekete ruhás alakot, aztán a világosszürke helyiséget, és végül egy szőke nőt is találtak.

- Synthia, én vagyok a hajó mesterséges intelligencia. Önök az Utazóval akarnak beszélni – mutatott a hologram a gazdája felé.

- Szólítsanak csak Taylornak – helyeselt a férfi. – Hahó! – integetett a tenyerével. Az új jövevényeket annyira lekötötte ez a csoda, hogy még mindig nem tudtak szóba állni vele. – Áh igen, sokakat megzavar a teleportáció. Ez egy elég bonyolult folyamat, ami lényegében molekuláira bontja, aztán újra összerakja önöket.

- Ja, hogy maga beszél is – vette észre magát a fiatal, aztán a többiek is felé fordultak. Nem valami biztató kezdet, de legalább észrevették egymást. – Elnézést, uram, csak egy kicsit furá volt az egész – hajtott fejet a lány illedelmesen. – Mi ez a hely? És hova tűnt Dural mester? Ugye nem esett baja?

- A Kalapos túlélte a csatát, kalandos élet elé néz, amit inkább nem lövök le. Még sok történet alapja lehet, ha a környező népek is úgy kívánják. Mint mondtam, ez itt a Demetreus, ez egy ősrégi hajó, amelyet az előjárók hagytak ránk. Ők voltak az első faj, ami valaha létezett, és a mai napig nem tudjuk, hogy mi lett velük.

- Sárga a szemed – szögezte le Hawk.

- Igen, én egy fejlettebb kor embere vagyok, a távoli jövőből érkeztem. Ott már mindenkinek sárga a szeme, és egyéb meglepetések is akadnak. Ilyen az Evolúció – magyarázta Taylor. – Ha érdekelné önöket, Dural azért nem lehetet, mert neki ott van a helye. Itt jelzem, hogy bárki, aki maradni, akar: most lépjen le – aztán a kezében tartott adattárolóra pillantott az Utazó. – Ó... már megint összekevertem a dolgokat. Syrus és Hawk mehetnek, ha akarnak, Rya, sajnálom, de rád más sors vár.

- Héj, mi az, hogy más sors vár rá?! – mordult fel a klón.

Taylor meg sem rezzent, vett egy mély levegőt, aztán folytatta.

- Önök szerint miért vagyok itt? Serkesh visszaküldte önöket az időben, hogy helyrehozzák, amit ő tönkretett, ehelyett sikerült szétcseszniük az egész idővonalat. Új csillagkohó, új birodalmak, se Köztársaság, se semmi, aminek maradnia kellett volna.

- Elbuktunk? – kerekedtek ki a lány szemei. – De... de hiszen megöltük.

- Igen, aztán Kayar beindította az Executort, szétlőtt mindent és néhány évre rá az egész galaxis az övé lett. Itt van minden, az adatnaplómon – mutatott a kezében tartott szerkezetet Taylor. – Kudarcot vallottak.

- De az előbb lőtte szét azt a hajót – ismerte fel Leon.

- Igen, én vagyok a takarító. Azért kellett idejönnöm, mert önöknek nem sikerült. Nem baj az, általában senkinek sem szokott, aki nem rendelkezik a megfelelő tudással és felszereltséggel. Kész csoda, hogy eddig sikerült eljutniuk.

- Akkor ön helyre tudja hozni? – érdeklődött Rya.

- Igen, helyre tudjuk – helyeselt Synthia. – A behatás nagyját már semlegesítettük az Executor elpusztításával, és Darth Rya eltávolításával. Ezen felül, az üzenetet is elküldtem, ajánlatos lesz figyelemmel kísérni a dolgokat, de a számításaim alapján, minden rendben lesz. A küldetés majdnem teljesítve.

- Milyen küldetés? Milyen üzenet? – ráncolta a homlokát Leon.

- Mint mondtam, helyre kell hozni a dolgokat. Az idővonalban rengeteg támpont van, ezek olyan történések, amelyeknek meg kell történniük. Serkeshnek meg kell halnia, ez pipa, a birodalmát fel kell számolni, ezt a Köztársaság és Malak már el tudja intézni. Aztán, a Hyporinek égnie kell, erről gondoskodni fog az üzenet. A benne írtak alapján Serkesh oda menekült, valahová.

- És akkor mi van? Egy életen át is kereshetik, ha egyszer meghalt – mondta Rya.

- Nem fogják keresni, a Szenátus és a Tanács reszketni fog attól, hogy sikeresen kereked old, és egyszer visszatér. Úgy döntöttek, vagyis döntenek majd, hogy a bolygót blokád alá kell venni és a lakosságot ki kell irtani. Ez meg is fog történni.

- De... de ez mézárulás! – csattant fel a lány.

- Így történt, így is kell lennie, ez egy támpont. A változtatás lehet jó, lehet rossz, de nem maradhat, ha csak egy támpontot is megsért – fejtette ki a férfi. – A Hypori bombázása egy olyan dolog, ahol a Köztársaság elvesztette az emberségét, megszűnt annak lenni, ami, megbomlott a nemessége. Éppen ezért az esetet eltitkolták, és a fejesek annyira tartottak az állam szétesésétől, hogy még magasabb szintre vitték a titoktartást. Hatalmas információvadászat indul, amelynek eleinte káosz, de végül rend lesz a vége. A Köztársaság megmaradt, és a bomlás is megállt, igaz, később, négy évezred után újra felszínre kerül az erkölcstelenség, és Sidius sikerrel jár.

- Nem értem, hogy titkolták el egy bolygó kiirtását?

- Kitörölték az adatbázisból, de, hogy ne lehessen ráakadni, mint a Kaminora, az összes hozzá vezető nyomot is kitörölték. Ezt értem információvadászaton. Mivel Xesh, és aztán Serkesh Birodalmának a központjáról beszélünk, őket is törölni kellett, a csillagkohóval, a flottákkal, a tervekkel, a szuper csillagrombolóval és mindennel együtt. Sok kolónia, köztük az Ilyum sem értett egyet vele.

- Azt is lebombázták? – döbönt le a fiatal twi'lek.

Erre a férfi ingatni kezdte a fejét.

- Egy évvel később kilépett a Köztársaságból, kereskedelmi dolgokra hivatkozva. A fejesek őket is kitörölték, meg minden mást, ami hozzájuk kapcsolódott. Az Ilyum magára maradt és elszigetelté vált, olyan elszigetelté, hogy még a Birodalom sem talált rá. Ez egy újabb támpont, ennek így kell lennie. A bolygó, a háború, a kohó és oly sok emlék évtizedeken át fennmaradt, még a törlések ellenére is, de a titkos rendőrségeknek, és az információvadászatnak hála, már senki sem emlékezett rá, amikor az igazi Sith megérkezett. Minden úgy ment tovább, ahogy kellett volna, ezért a ti világotok, Darth Sidious kora tökéletesen megegyezik a mostanival.

- De mitől ilyen fontosak azok a támpontok? – kérdezte Syrus.

- Ha a Hypori nem pusztul el, ha fennmarad az emléke, akkor az igazi Sith nyeri a következő nagy háborút. A Köztársaság nem lett volna elég erős. Ha fennmarad a csillagkohó emléke, akkor használni is fogják, előbb, mint azt kellene. Cserébe a szepik nyerik a Klón háborút, nincsenek, jedik, nincs Köztársaság, nincs Sohta mester, ezért te, Rya és Annie meghaltok Jabba palotájában, ahogy azt láttad. Ha az Ilyum nem válik ki a Köztársaságból, akkor az és nem a Yavin IV lesz a lázadás központja, más csata lesz, más körülményekkel. Skywalker sikerrel jár, de megsérül, ennek az lesz a következménye, hogy a Lázadás elbukik az Endoron, mert elveszti a párbajt.

- Ezeket láttam, még régebben – döbönt rá a fiatal. – És mi van ezzel a hajóval, azt is láttam – érdeklődött, ha már elérkezett a válaszok ideje.

- Nem, az egy másik Demetreus volt, az a látkép lényegtelen.

- Másik, ebből több is van? – folytatta a kérdezősködést Rya.

- Minden valóságban egy, én egy másiktól vagyok, a te világodban Darth Sidis talált rá, ő nem találta meg az Időkaput, így nem tud vele ugrálni az időben. Ha minden jól alakul, talán látnod kellett volna azt a hajót, talán nem, nehéz megjósolni a dolgokat, amikor egy másik előjáró hajóról van szó.

- Jó, akkor mi van velem? Én is egy támpont vagyok? – kérdezte a lány.

- Igen, méghozzá az egyik legfontosabb. Éppen ezért nem maradhatsz.

- Miért, mi történt velem? Várjunk... ha nekem kellett volna helyrehozni a dolgokat, akkor... mit kellett volna csinálnom, hogy minden jó legyen?

- Nem kellett volna megszöknöd Serkeshtől. Az itt leírtak alapján... – ekkor egy kis pillanatig elakadt a lélegzete. Taylor göcsösen nyelt egyet, izzadságcseppek jelentek meg a homlokán, aztán, egy mély sóhajtás után folytatta. – Elvetted a tervet, nem zuhantál le a Shadow Knightal, hanem visszavonulót fújtál. A Köztársaság így is megnyerte a csatát, és folytatódott a háború.

- Ez nem hangzik olyan borzalmasnak... szerintem – mondta Syrus.

- De Serkesh ekkor már azt hitte, hogy Rya szereti őt, folytatódott a kapcsolatuk. Ez a „román” egy évig tartott, és meglágyította a sith szívét. Tudjátok, ő egy elég érdekes karakter, egyedi akart lenni, ezért a saját idejéből előre ment Darth Krayt korába, majd mindent megtudott, amit csak akart, és a Régi Köztársaság korába ment. Ekkora már megőrült, mindenki félt tőle, és ez volt a legnagyobb baja: senki sem szerette. De Rya igen, legalábbis ő azt hitte – azzal a lány felé fordult –, te meg nem akartad kidobni magad a légszilipen, ezért folytattad a színjátékot. Akárhogy is, ennek az lett a vége, hogy az egy év végén a hajótok lezuhant a Hyporin, téged

elfogtak, Serkesh csak lemenekült valahogy, de a bolygóról nem tudott kijutni. Jó szellemben, szerető szívvél halt meg, amikor elérte az orbitális bombázás, és ezért egyé válhatott az Erővel. Az Erő a Damachus fedézetére küldte, hogy hozzon téged, az Erő választottját oda, ahová szólít a küldetésed. Mivel abban a létsíkban tudta, hogy te sosem szeretted őt, nos... úgy tett, mintha soha semmi sem lett volna köztetek.

- Mi van?! – hánytak szikrákat a lány szemei. – Egy évig voltam a szeretője?!

- Igen, itt minden le van írva. Később, amikor elfogtak, te mindent bevallottál... senki sem hitt neked. Tartottak neked egy szép kis tárgyalást a Fővárosban, aztán halálra ítélték és nyilvánosan kivégeztek. Példát kellett statuálniuk. Fontos tudnod, hogy Dural mester sírva fakadt, és az élete végéig virágokat hordott a sírodra.

- Megnyugtató... szóval, nem maradhatok, mert meg kéne hálnom? – azzal Taylor rábólintott. – Nem hiszen el... egy évig kellett volna ki-be járkálnom a hálószobájából, csak azért, hogy aztán lecsapják a fejemet?

- Villamos székre kötöttek – vágta rá nemes egyszerűséggel az Utazó. – Rendkívül tragikus sors a tied, senki sem értene egyet veled, én sem értek egyet. De, ami történt, az megtörtént, a lényeg az, hogy te itt nem létezhetsz – ekkor tartott egy kis szünetet, s csak egy kicsivel később folytatta, amikor felsóhajtott. – És mindezt a nővéredért tetted, most is választhattál a hatalom, még több hatalom, s közte, és őt választottad.

- Vele mi lett? – vált céltudatosá a twi'lek arca.

- Túlélte – vágta rá Taylor.

Erre a lány némán állt és várt – egy darabig.

- Ennyi?! – förmedt rá haragosan. – Négy éven át törtem magam, képes voltam feláldozni mindenemet, amim csak volt, és csak annyit mondasz, hogy túlélte? Kérlek, legalább annyit mondj: hogy van, mi lett vele. Tudni akarom...

- Nyugi, mindent megtudhatsz a sorsáról, és még többet is.

- Jó élete volt? – csillantak fel a szemei. – Mikor szabadult ki, hogyan? Voltak gyerekei? Megházasodott valaha? Emlékezett rám? – hadarta izgatottan.

- Ezeket nem mondhatom meg – ingatta a fejét Taylor.

- De... az előbb azt mondtad... légy szíves, legalább ennyit adj!

- Ezt nem kaphatod meg, te többet érdemelsz – erre a lány már megint csak esett, mint a moziban. Mintha a kék szemeivel azt akarta volna megtudakolni: „Mi van?” – Az előbb azt mondtam, hogy te nem létezhetsz ebben az idősíkban, de abban igen. Ha megígéred, hogy nem zavarasz sok vizet, akkor visszaviszlek a saját idődbe, arra a dátumra, ahol másodpercre pontosan olyan idős lennél, mint most. Annie életben lesz, találkozhatasz is vele. A részleteket majd a búcsú után elmondom.

- Milyen búcsú? – döbönt le a fiatal, aztán Hawk a vállára tette a kezét.

- Nézd, Rya, én egy klón vagyok. Csak egy arctalan senki vagyok odaát, de itt... szép, egyedi élet vár rám. Senki sem fogja rám mondani, hogy egy tartályban láttam meg a napvilágot, szinte teljes életem lehet majd – aztán Syrus is felszólalt.

- Odahaza több rosszakaróm van, mint ahány emberrel leszámoltál az elmúlt két évben. Én egy tehetséges pilóta vagyok, már csak fogatversenyeken is sokra vinnék,

kész legenda lehetnék. Taylor azt mondta, hogy választhatunk, hát mi meghoztuk a döntésünket. Most elválnak az útjaink, de ne csüggedj, neked ott lesz Annie. Nagy és felelősségteljes lány lettél, felnőttél, és szerintem ő sem lesz másképpen. Ketten, együtt élhettek majd, ameddig csak világ a világ. Mindig is erre vágytál.

- Igen, ezt akartam – látta be a vegyes érzelmekkel küszködő fiatal.
- Viszlát! – mondták mindketten, aztán egy fehér villanás, és hamar eltűntek.
- Viszlát... – suttogta szomorúan a fiatal, aztán Taylor felé fordult. – Részletek?
- A nővéredet egy általad már ismert személy, Sigil megvette két évvel ezelőtt.

Azóta is mellette van – ekkor a lányt máris mély elkeseredés érte. – Az otthonod közelében foglak kitenni, és az összes helyet megadom, ahol rendszeresen meg szoktak fordulni. Könnyedén rájuk találhatsz majd.

- Megvette... két évet volt azzal a szörnyeteggel? Istenem...
- Nem mondhatok többet, tudod, a szabályok. Indulhatunk? – a lány meglepő módon nem bólintott rá, hanem szomorkásan, elkeseredve ingatta a fejét.
- Még van valami, amit el kell intéznem...

Sok minden előfordul egy kis kocsmában, de mostanában akadt valaki, aki egyre gyakrabban előtűnik. Hans Arkam közömbösen iszogatta az italát. Hirtelen lépteket hallott a háta mögül, megfordult, s egy kecses, bájos lányt pillantott meg. Rya is a semmiből került elő, ahogyan azt mostanában megszokhattuk tőle.

- Hoztam még egy kört, ha nem lenne elég – foglalt hely előtte. Két pohár volt a kezében, az egyike a volt mestere felé tolta, a másikból pedig hamar szürcsölni kezdte a különös, rózsaszín folyadékot. Finom volt.

- Rya... – képedt el a férfi. – Te hogy találtál meg?
- Nehezebben, mint hinnéd, könnyebben, mint gondolnád – felelt egy olyan „jedis” rébuszban. – Igazából fogalmam sincs. Búcsúzni jöttem.

- Hogy-hogy? Egyáltalán mi történt veled? Halottam, hogy Serkesh a tanítványául fogadott, nem voltam hajlandó elhinni... – ingatta a fejét Hans.

- Igen, most már én is csináltam egy-két végtelenül gonosz dolgot – helyeselt a lány szelíden. – Nekem sem volt választásom, sosincs. A lényeg dióhéjban az, hogy megszöktem, aztán egymásnak ugrasztottam a fél galaxist, és csak így tudtam leszámolni a... sokadik mesteremmel. Egyébként a jó oldalon állok.

- Én is ezt mondom, de sosem hiszik el – kortyolt egyet a poharából Arkam.
- Ez a sorsunk – állapította meg a twi'lek.
- Szóval, miért akarsz elbúcsúzni hirtelen? Elkaptak a jófiúkat, azt jön a tárgyalásod?
- Nem, ők felmentettek a vádak alól, cserébe meg csicseregtem nekik. Kölcsönös együttműködés, ők megnyerhették a háborút, én meg mehetek a francba. Azért akarok elbúcsúzni, mert elmegyek. Serkesh halálával véget ért a küldetés, amiért idekerültem. Régebben mondtam még, tudod, amikor összeszoktunk.

- Aham, akkor találtál valamiféle időjáratot?

- Hát... foglyuk rá. A lényeg az, hogy visszamehetek, és vissza is akarok menni. Nem ez volt az utolsó próbatételem, most... most meg kell mentenem a nővérem.

- Nővéred? – ugrottak egyet a férfi szemei.

- Az ikertestvérem, most mit nézel? Biztos, hogy említettem már.

- Nem, nem mondtad... – ingatta a fejét Hans. – Ki ez a csaj?

- Sigilről biztosan meséltem, a sithről, aki megölte a mesterem – a férfi bólintott. – Mint kiderült, ő megvette Annet, a nővéremet, rabszolgának. El sem tudom képzelni, hogy mit csinálhat vele az a szörnyeteg... de azt sem, hogy eddig miért nem ölte meg.

- De ha az ikertestvéred, akkor miért a nővéred? – tűnt fel neki egy dolog.

- Ő bátrabb, erősebb, mint én, az utcán is mindig ő volt a vezér, én meg a hugica, aki követte. Csak ritkán mentem a saját fejem után, akkor is egy szűk, sötét helyen végezte. Ha szolgaságba került, akkor már félek... felcserélődtek a dolgok, de még nem tudni, szóval marad a nővér, amíg nem találkozunk.

- Biztos, hogy te leszel a vezér, nézzenek rád, tizenkilenc éves vagy, de már végeztél két sith nagyúrral – bízta egy kicsit Hans.

- Xesh csak a tanítvány volt, Serkesht meg nem én lőttem, le, hanem Hawk.

- Akkor csak kétszer mentetted meg a galaxist – emelte a poharát Arkam.

- Ez sem teljesen igaz... de mindegy, majd meglátjuk.

- Tehát, az a nagy terved, hogy odamész ehhez a Sigilhez, megöled, aztán máris örültök egymásnak? – a lány gondolkodás nélkül rábólintott. – Nem tetszik ez nekem, tudod, ha egy sith az ellenfél, akkor vagy meghalsz, vagy nem. Bármilyen öntelt is vagy, be kell látnod, hogy kicsinálhat, de, ami még rosszabb: a harc hevében simán megölheti a testvéred. Csak a nyakába rak egy olyan robbanó nyakizét... azt kész.

- Mindenképpen meg fogom ölni, vita lezárva – jelentette ki dacosan Rya.

- Hát jó, te döntésed. Sok sikert! – kortyolt egyet a kék italból Hans.

- És, veled mi van? – váltott témát Venn. – Milyen az új, anonim élet?

- Tök jó – nevetett fel a férfi. – Van pia, pénz, nők, minden megvan, ami kell, csak mostanában egy kicsit sokat iszom. De mindegy, már így is sikerült becserkészniem vagy hat bájos pipit. Az elég – kortyolt még egyet.

- Csak? – gúnyolódott Rya.

- Csak? Tudod, milyen nehéz megoldani, hogy egyik se tudjon a másikról! – kacagott egyet az egykori tábornok. – Az ám az igazi kihívás.

- Óh, hogy egyszerre. Hát, akkor sok sikert, bajnok – mosolygott rá Rya. – Lassan már mennem kell, le ne késsem a „járatot”.

- És mi lesz a többiekkel, tőlük is elköszöntél?

- Syrus és Hawk már megvolt, Duralnak küldtem egy szép kis üzenetet, és egy névtelen twi'lek letett egy szál rózsát Shae mester sírjára... Valaki, aki nagyon hálás neki. Sajnos sietnem kell, ezért csak ennyire telt.

- Semmi gond. Akkor még egyszer: sok sikert!

- Úgy lesz – bólintott egyet a lány, aztán felkelt és elsétált az asztaltól.

Senki sem látta őt, amikor fel teleportálták a Demetreusra.

- Az utolsó elvarratlan szál, úgy nagyjából. Készen állsz? – fordult felé Taylor.
- Rya egy kis ideig még csodálkozott, aztán csak észbekapott.
- Érdekes, az előbb nem úgy volt, hogy maradtok?
- Számítások befejezve, időszennyezés 0,1% alatt, a szennyezettség mértéke elfogadható – jelent meg a semmiből Synthia hologramja. Rya majdnem szívrohamot kapott. – Nincs értelme tovább vesztegelnünk.
- Mielőtt még elindulunk: biztosan végiggondoltad ezt? – kérdezte az Utazó. – Sigil csak egy véletlen baklövésnek köszönhetően lett száműzetett sith, kis híján sikerült Darth Vader helyébe kerülnie. Legyőzhetted Xesht, a barátaiddal legyőzhattétek Serkesht, de ő még mindig komoly problémát jelenthet.
- Biztos – felelte céltudatosan. – Fizetni fog a tetteiért.
- Csak egy jó tanács: néha nem minden az, aminek látszik.
- Nem úgy volt, hogy nem mondhatsz semmit az ott történekekről? Ha már az alapszabályokba sem vezettél bele, akkor felesleges ezzel taglalnod.
- Alapszabályok? – pislantott egyet az Utazó.
- Tudod, az, hogy mit tehetek meg és mit nem... mi lesz, ha mégis, meg ilyenek.
- Áh, a támpontok és a következmények. Darth Vader és Darth Sidious nem halhat meg, nem aktiválhatod az elfeledett csillagkohót, nem mehetsz el a Dubrillionra és még véletlenül sem találkozhatsz Darth Travissal. Skywalker is tabu. Ja, és nem omlaszthatod össze a Birodalmat, annak maradnia kell, már ameddig. Senkinek sem mondhatod el az itt történeteket, na jó, max a testvérednek és néhány jó barátnak. Ha ezeket megszednéd, akkor kénytelen leszek kioltani az életed. Muszáj lesz.
- Oké, akkor ezeket észben tartom. Még egy kérdés: akkor ez most az idősíki része vagy sem? A két elmélet közül melyik az igaz?
- Milyen két elmélet? – állt meg egy pillanatra a férfi.
- Tudod, az egyik szerint a múltat és ezzel együtt a jelent és a jövőt is szabadon lehet alakítani, a másik szerint pedig a választás csak egy illúzió, és valójában minden meg van írva. Ezen sosem tudtam túltenni magam.
- Óh, hát mindkettő igaz – hangzott a meglepő felelet.
- Az lehetséges? – vont össze a szemöldökét Rya.
- Minden lehetséges. A Demetreus szabadon utazgat az időben, jómagam oly sok változást okoztam már, oly sok időszál helyrehozásával együtt, hogy már nem is emlékszem az összesre. Az időt meg é át lehet írni, meg lehet változtatni a dolgokat, ennek én, ez a hajó, és a többi őrző a tökéletes bizonyítéka. Ugyanakkor, minden kőbe van vésve, elvégre Serkesht hozott téged ide, és ezt csak azért tehettem meg, mert korábban is itt voltál, ez egy olyan kis időérdekesség.
- Nem értem... nem is fogom, igaz? – Taylor némán bólintott. – Akkor most ennek mi szerepe van az egészben? Velem mi lett máshol, meg mindenhol?
- Az eredeti változat szerint villamosszéken végzed, de változtattunk, ezért az az idősíki már nem létezik, ez termelt a helyébe. De persze ezer más párhuzamos valóság, meg mi egymás van, ezért... Mindez vagy megtörtént, vagy nem. Ezt a jelenséget leginkább Schrödinger macskájához hasonlítanám, ha hallottál már róla. A

lényeg az, hogy a többi valóságban egyszerre vagy halott is meg nem is, mindaddig, amíg fény nem derül az igazságra. Tudom, hogy ez meghaladja ez értelmi szinted, tehát, magyarul: túlélted, azt ne foglalkozz a többivel. Ebben a valóságban visszavittelek, éltél, aztán meghaltál, amint leélted azt az időtartamot, ami megadatott neked, mint mindenki.

- Akkor a saját idősíkomban miért nem tudnak rólam? Miért nem tudok magamról? Úgy értem... én is amolyan kiválasztott vagyok. Nem kellett volna legalább említésre méltó szerepet játszanom a dolgokban?

- Nem. Egyrészt azért, mert te most éled át az immár most és mindig létező síkot, másrészt: nem fogsz sok vizet zavarni, mindig is ott voltál, megbújva a sorok között.

- Jó... most sem értem. Inkább menjünk!

- Hallottad, Synthia, menet van!

- Időhajtómű beindítva, időugrás előkészítve – jelent meg a semmiből Synthia. – megkezdem az ugrást!

A Demetreus roppant hajtóművei kékesen ragyogtak fel, miközben egy fehér ablak nyílt a térben. Hamar belesuhant a rettenetes hajó, tovább haladt a korban és térben egyaránt, magára hagyva a Sith immár romba döntött aranykorát...

Vége

A III. felvonásnak.

Meghatározatlan idejű szünet

következik...

vagy mégsem.